

PRIJEDLOG

26. 04. 2004.

Na osnovi članka 29. Zakona o Vladi Republike Hrvatske («Narodne novine», br. 101/98, 15/2000 i 117/2001), i članka 15. Zakona o strancima («Narodne novine», br. 109/2003), u vezi s člankom 20. i člankom 29. Zakona o strancima, Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj _____ 2004. godine donijela

UREDBU O VIZNOM SUSTAVU

Članak 1.

Ovom Uredbom propisuje se vizni sustav Republike Hrvatske i visina sredstava potrebnih strancu za uzdržavanje tijekom boravka u Republici Hrvatskoj i za povratak u državu iz koje je došao ili za putovanje u treću državu.

Članak 2.

Državljeni sljedećih država, nositelji valjanih putnih isprava, ne trebaju vizu za ulazak u Republiku Hrvatsku i boravak do 90 dana odnosno za prelazak preko državnog područja Republike Hrvatske:

- Kneževina Andora, Argentinska Republika, Australija, Republika Austrija, Kraljevina Belgija, Republika Bolivija, Bosna i Hercegovina, Savezna Republika Brazil, Brunej Darussalam, Republika Bugarska, Republika Cipar, Češka Republika, Republika Čile, Kraljevina Danska, Republika Ekvador, Republika Estonija, Republika Finska, Francuska Republika, Republika Gvatemala, Helenska Republika, Republika Honduras, Irska, Republika Island, Država Izrael, Japan, Kanada, Republika Koreja, Republika Kostarika, Republika Latvija, Kneževina Lihtenštajn, Republika Litva, Veliko Vojvodstvo Luksemburg, Republika Mađarska, Republika Makedonija, Malezija, Republika Malta, Sjedinjene Meksičke Države, Kneževina Monako, Republika Nikaragva, Kraljevina Nizozemska, Kraljevina Norveška, Novi Zeland, Savezna Republika Njemačka, Republika Panama, Republika Paragvaj, Republika Poljska, Portugalska Republika, Rumunjska, Republika El Salvador, Republika San Marino, Republika Singapur, Sjedinjene Američke Države, Slovačka Republika, Republika Slovenija, Kraljevina Španjolska, Kraljevina Švedska, Švicarska Konfederacija, Talijanska Republika, Republika Turska, Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske, Istočna Republika Urugvaj, Država Vatikanskoga Grada, Bolivarijanska Republika Venezuela.

Nezahtijevanje viza odnosi se i na nositelje valjanih putnih isprava izdanih u Posebnom upravnom području Hong Kong i Posebnom upravnom području Macao Narodne Republike Kine.

Članak 3.

Državljeni sljedećih država mogu ući u Republiku Hrvatsku, osim s valjanom putnom ispravom, i s valjanom osobnom iskaznicom odnosno odgovarajućom ispravom o identitetu s fotografijom svoje države:

- države članice Europske unije i države potpisnice Šengenskog sporazuma, Kneževina Andora, Kneževina Lihtenštajn, Republika Malta, Kneževina Monako, Republika San Marino, Švicarska Konfederacija, Država Vatikanskoga Grada.

Članak 4.

Državljanima sljedećih država potrebna je viza za ulazak u Republiku Hrvatsku i boravak do 90 dana odnosno prelazak preko područja Republike Hrvatske:

- Prijelazna Islamska Država Afganistan, Republika Albanija, Alžirska Narodna Demokratska Republika, Republika Angola, Antigva i Barbuda, Republika Armenija, Azerbajdžanska Republika, Zajednica Bahama, Kraljevina Bahrein, Narodna Republika Bangladeš, Barbados, Belize, Republika Benin, Republika Bjelarus, Republika Bocvana, Burkina Faso, Republika Burundi, Kraljevina Butan, Republika Côte d'Ivoire, Republika Čad, Zajednica Dominike, Dominikanska Republika, Republika Džibuti, Arapska Republika Egipat, Republika Ekvatorska Gvineja, Eritreja, Savezna Demokratska Republika Etiopija, Republika Fidži, Republika Filipini, Gabonska Republika, Republika Gambija, Republika Gana, Grenada, Republika Gruzija, Republika Gvajana, Republika Gvineja, Republika Gvineja Bisau, Republika Haiti, Republika Indija, Republika Indonezija, Republika Irak, Islamska Republika Iran, Demokratska Republika Istočni Timor, Jamajka, Republika Jemen, Hašemitska Kraljevina Jordan, Južnoafrička Republika, Republika Kabo Verde, Kraljevina Kambodža, Republika Kamerun, Država Katar, Republika Kazakstan, Republika Kenija, Narodna Republika Kina, Kirgiska Republika, Kiribati, Republika Kolumbija, Unija Komori, Demokratska Republika Kongo, Republika Kongo, Demokratska Narodna Republika Koreja, Republika Kuba, Država Kuvajt, Laoska Narodna Demokratska Republika, Kraljevina Lesoto, Libanonska Republika, Republika Liberija, Socijalistička Narodna Libijska Arapska Džamahirija, Republika Madagaskar, Republika Malavi, Republika Maldivi, Republika Mali, Kraljevina Maroko, Republika Maršalovi Otoci, Republika Mauricijus, Islamska Republika Mauritanija, Savezne Države Mikronezije, Unija Mjanma, Republika Moldova, Mongolija, Republika Mozambik, Republika Namibija, Republika Nauru, Kraljevina Nepal, Republika Niger, Savezna Republika Nigerija, Sultanat Oman, Islamska Republika Pakistan, Republika Palau, Papua Nova Gvineja, Republika Peru, Ruandska Republika, Ruska Federacija, Salamunovi Otoci, Nezavisna Država Samoa, Kraljevina Saudijska Arabija, Republika Sejšeli, Republika Senegal, Republika Sijera Leone, Sirijska Arapska Republika, Somaljska Demokratska Republika, Srbija i Crna Gora, Srednjoafrička Republika, Republika Sudan, Republika Surinam, Kraljevina Svazi, Sveta Lucija, Sveti Kristofor i Nevis, Demokratska Republika Sveti Toma i Prinsipe, Sveti Vincent i Grenadini, Demokratska Socijalistička Republika Šri Lanka, Republika Tadžikistan, Kraljevina Tajland, Ujedinjena Republika Tanzanija, Togoanska Republika, Kraljevina Tonga, Republika Trinidad i Tobago, Republika Tunis, Turkmenistan, Tuvalu, Republika Uganda, Ujedinjeni Arapski Emirati, Ukrajina, Republika Uzbekistan, Republika Vanuatu, Socijalistička Republika Vijetnam, Republika Zambija, Republika Zimbabve.

Zahtijevanje vize odnosi se i na nositelje putnih isprava izdanih u sljedećim područjima bez međunarodno pravno priznatog punog subjektiviteta:

- Palestinska Samouprava.

Vlada Republike Hrvatske može za državljane pojedinih država odlučiti o privremenoj suspenziji viznog režima za određeno razdoblje.

Članak 5.

Iznimno od odredbi članka 4. ove Uredbe, nositelji valjanih diplomatskih i službenih putovnica sljedećih država ne trebaju vizu za ulazak u Republiku Hrvatsku i boravak do 90 dana odnosno za prelazak preko državnog područja Republike Hrvatske:

- Republika Albanija, Republika Armenija, Arapska Republika Egipat, Republika Filipini, Republika Indonezija, Islamska Republika Iran, Južnoafrička Republika, Narodna Republika Kina, Republika Kuba, Kraljevina Maroko, Republika Moldova, Ruska Federacija, Srbija i Crna Gora, Kraljevina Tajland, Ukrajina.

Članak 6.

Iznimno od odredbi članka 4. ove Uredbe, nositelji valjanih diplomatskih, službenih ili običnih putovnica, ako su akreditirani pri Diplomatskom protokolu Ministarstva vanjskih poslova Republike Hrvatske te im je u putovnicu stavljen pečat Diplomatskog protokola Ministarstva vanjskih poslova i izdana posebna osobna iskaznica, ne trebaju vizu za ulazak u Republiku Hrvatsku.

Obične putovnice, u smislu ove Uredbe, su putovnice što ih države izdaju svojim državljanima prema općim propisima o izdavanju putnih isprava i njihovim nositeljima ne jamče nikakve posebne povlastice.

Članak 7.

Iznimno od odredbi članka 4. ove Uredbe, državljani Ruske Federacije, nositelji običnih putovnica, ne trebaju vizu za ulazak u Republiku Hrvatsku, ako:

- posjeduju ovjereno pozivno pismo fizičke ili pravne osobe,
- posjeduju vaučer o uplaćenom turističkom aranžmanu.

Članak 8.

Državljanima sljedećih država dužni su pribaviti zrakoplovno-tranzitnu vizu:

- Prijelazna Islamska Država Afganistan, Narodna Republika Bangladeš, Eritreja, Savezna Demokratska Republika Etiopija, Republika Gana, Republika Irak, Islamska Republika Iran, Demokratska Republika Kongo, Savezna Republika Nigerija, Islamska Republika Pakistan, Somalijska Demokratska Republika, Demokratska Socijalistička Republika Šri Lanka.

Iznimno od stavka 1. ovoga članka, državljani nabrojanih zemalja, nositelji običnih putovnica, ne trebaju zrakoplovno-tranzitnu vizu ako imaju dozvolu boravka u jednoj od sljedećih država:

- države članice Europske unije i potpisnice Šengenskog sporazuma, Kneževina Andora, Kneževina Lihtenštajn, Republika Malta, Kneževina Monako, Republika San Marino, Sjedinjene Američke Države, Švicarska Konfederacija.

Zahtijevanje zrakoplovno-tranzitne vize ne odnosi se na nositelje diplomatskih, službenih i specijalnih putovnica.

Članak 9.

Nositelji sljedećih vrsta posebnih putnih isprava i s njima izjednačenih putnih isprava dužni su pribaviti vize za ulazak u Republiku Hrvatsku i boravak do 90 dana odnosno za prelazak preko državnog područja Republike Hrvatske:

- putne isprave za izbjeglice koje izdaju države potpisnice Ženevske konvencije o statusu izbjeglica od 28. srpnja 1951. godine,
- putne isprave za osobe bez državljanstva koje izdaju države potpisnice Ženevske konvencije o pravnom položaju osoba bez državljanstva od 28. rujna 1954. godine,
- putni list za stranca,
- nositelji putnih isprava koje izdaje Privremena uprava Ujedinjenih naroda na Kosovu (UMNIK).

Iznimno od odredbi stavka 1. ovoga članka, nositelji posebnih putnih isprava izdanih u:

- državama članicama Europske unije, u državama potpisnicama Šengenskog sporazuma, Švicarskoj Konfederaciji i Sjedinjenim Američkim Državama,

ne trebaju vizu za ulazak u Republiku Hrvatsku i boravak do 90 dana odnosno za prelazak preko državnog područja Republike Hrvatske.

Članak 10.

Nositelji posebnih putnih isprava što ih izdaju Ujedinjeni narodi odnosno specijalizirane ustanove Ujedinjenih naroda (*Laissez-Passer*) ne trebaju vizu za ulazak u Republiku Hrvatsku i boravak do 90 dana odnosno za prelazak preko državnog područja Republike Hrvatske.

Članak 11.

Stranac koji podnosi zahtjev za izdavanje vize u diplomatskoj misiji odnosno konzularnome uredu Republike Hrvatske dužan je dokazati da ima dovoljno sredstava za uzdržavanje tijekom boravka u Republici Hrvatskoj i za povratak u državu iz koje je došao ili za putovanje u treću državu.

Pri ulasku u Republiku Hrvatsku, tijelo nadležno za kontrolu prelaska državne granice ovlašteno je od stranca zatražiti da predoči sredstva za uzdržavanje tijekom boravka u Republici Hrvatskoj i za povratak u državu iz koje je došao ili za putovanje u treću državu.

Visina sredstava iz stavka 1. i 2. ovoga članka je protuvrijednost 100 € (slovima: stotinu eura) po danu predviđenog boravka u Republici Hrvatskoj.

Ako stranac posjeduje ovjereno pozivno pismo fizičke ili pravne osobe iz Republike Hrvatske, dokaz o turističkoj rezervaciji ili sličnu ispravu, dužan je predložiti dokaz o posjedovanju sredstava u vrijednosti 50 € (slovima: pedeset eura) po danu predviđenog boravka u Republici Hrvatskoj. Kao dokaz, priznaju se kreditne i bankovne kartice, potvrde banke, čekovi i drugi dokazi iz kojih se može utvrditi posjedovanje potrebnih sredstava.

Članak 12.

Danom stupanja na snagu ove Uredbe stavljaju se izvan snage: Zaključak Vlade Republike Hrvatske klasa 216-03/93-01/01, ur.br. 5030107-98-1 od 28. svibnja 1998., Zaključak Vlade Republike Hrvatske klasa 216-03-00-2/01, ur.br. 5031118-01-1 od 17. svibnja 2001., te Zaključak Vlade Republike Hrvatske klasa 216-03/00-02/01, ur.br. 5030109-02-1 od 11. srpnja 2002. godine.

Članak 13.

Ova Uredba stupa na snagu osmoga dana od dana objave u "Narodnim novinama", a primjenjuje se od 1. lipnja 2004. godine.

Klasa:
Ur.broj:
Zagreb,

PREDSJEDNIK

Dr. sc. Ivo Sanader